

FEST PÅ LANDET, 1947

Fresken är cirka 8,6 cm tjock. Verkets höjd är 203 cm och bredd 531cm.

Verket är en kombination av al fresco- och al secco-teknik. Först har bildmotivet skissats på den fuktiga kalkputsen med al fresco-teknik, förmodligen närmast som en konturteckning. Sedan har målningen färdigställts med al secco-teknik, där färgytor och detaljer kompletterats på den torra ytan.

Verket består av sex metallådor, som den fuktiga kalkputsen hällts i. Idén till tekniken kom från Toves far, **Viktor Jansson**, kallad "Faffan". På det här sättet kunde målningen flyttas senare, i motsats till en fresk som målats direkt på väggen. Metallådorna är av olika storlek och väger cirka 80-100 kg per styck.

Taxen tillhörde **Vivica Bandler**, Toves vän och älskade.

Röntgenbilder avslöjade sprickor genom hela putslagret och även hårsprickor. Skadorna har sannolikt uppstått när verket flyttats.

Toves ursprungliga idé var att återge en frukost på landet. I målningens centrum hade hon planerat ett frukostbord.

Den första muminliknande gestalten fanns veterligen på dörren till utedasset på familjen Janssons sommarviste. I Toves akvareller under förra hälften av 1930-talet förekom svarta, muminaktiga figurer. De egentliga mumintrollen föddes dock i och med den första muminberättelsen (*Småtrollen och den stora översvämningen*, 1945).

Tove satte sig in i fresktekniken genom att läsa och skriva sida upp och sida ner om ämnet i sina anteckningsböcker. Hon fick också hjälp och uppmuntran av **Johannes Gebhard**, hennes lärare i materialkunskap från tiden vid Ateneum.

Tove hade till en början hjälp av konservatorn **Niilo Suihko**, som hade studerat freskmåleri i Italien. Men så blev de oense om modeller och material och Tove ville måla fresken *Fest i stan* själv.

Fest på landet, Tove Jansson 1947 • Foto ©Tove Janssons dödsbo